

være en i enhver Henseende fuldt paalidelig Mand, under Forhørene viser sig at være mindre paalidelig. Til at begynde med nægter han, at der har været nogen Skinke. Men saa siger han, uden at jeg for øvrigt kan begribe hvorfor, at det var ikke en Skinke, men to Stykker Mellemfæsk paa 6 Pund. Hvorfor det skulde være bedre, at det skulde være to Stykker Mellemfæsk, kan jeg ikke indse, men det sagde han, og han sagde ogsaa, at Flæsket var ikke i Saltsækken, men i en Spaansæk. Det er mig ubegribeligt at forstaa, hvorfor han lyver paa dette Punkt. Han vinder jo ikke noget derved. Det oplyses heller ikke, hvor han skulde have faaet dette Mellemfæsk fra. Det er meget fornuftigt, at man ikke har spurgt ham derom, thi det var ganske usandfærdigt; han maatte senere tilstaa, da der førtes Vidner, at det var en Skinke, og at den laa i Saltsækken. Vi ere nu naaede saa vidt, og vi skulle saa have at vide, hvor han har faaet Skinken fra. Han forklarede først, at han havde købt den paa Handelens Restauktion i December 1901. Han skulde saa have ladet den ligge paa Handelens Plads til den 12te Februar, hvilket paa Forhaand synes mindre sandsynligt, thi hvor skulde han have opbevaret en saadan Skinke ude paa Handelens Plads i den Tid? Han havde heller ikke nogen Grund dertil. Naar han havde købt Skinken paa Restauktionen, kunde han bare have ladet en Arbejdsmand gaa hjem med den med det samme. Han finder ogsaa senere den Forklaring uholdbar, og han hævder saa, at han har købt Skinken hos Krarups Efterfølger i Brogade. Han maa altsaa have baaret den hen paa Handelens Plads, puttet den i Saltsækken og ladet Arbejdsmanden køre med den. Det synes mindre sandsynligt, men man er dog standset dermed, fordi man har ment, at det af det foregaaende var tilstrækkelig oplyst, at Skinken var stjaalen. Om Salttet har han forklaret, at han havde faaet det foræret af en Leverandør, men det er heller ikke heldigt, at Folk, der ere ansatte paa den grønlandske Handels Plads, saaledes faa Foræringer af Leverandørerne, thi saa kunne de jo faa mange Ting forærede af dem. Hvorfor forære Leverandørerne Folk paa Handelspladsen noget? Jeg anser det for givet, at det maa være, fordi de se deres Fordel ved det.

Det er alt, hvad der er oplyst om denne fuldt ud paalidelige Mand.

Desuden er der mod Pakhusforvalteren rejst en Række Beskyldninger, der ikke

alle ere beviste, men af hvilke dog enkelte ere underbyggede med ikke saa lidt Begrundelse. Der siges for det første, at han har fodret sine Høns med Korn og Gryn, der vare hentede oppe paa Handelens Loft. Derom er der ikke oplyst noget bestemt. Derimod synes det af Forhørene at fremgaa med Sikkerhed, at man har brugt derude at „tolde“ af Kaffen, det vil sige, at naar Leverandørerne have leveret Kaffe op i Sække, blev der stukket en Søger ind, og man tog nogle Prøver ud, der ikke vare ganske smaa. Det ansaa man for en ganske uskyldig Trafik, Staten led ikke noget ved det, fordi det gjordes, inden Kaffen blev vejlet, og Staten skulde kun betale Vægten. Det er dog ikke rigtigt at bruge den Trafik at „tolde“, hvad enten man tager det fra Staten eller de handlende, thi skulle de finde sig i en saadan Trafik, maa de have anden Fordel af Staten i Stedet derfor.

Saa er der oplyst noget, der i det mindste er en meget kedelig Fejltagelse. Pakhusforvalteren sagde en Dag til en Arbejdsmand, at han skulde bringe en tom Fernisdunk hen til en af Handelens Leverandører. Det gjorde han ogsaa, og nogen Tid efter, jeg husker ikke rigtig Tidspunktet, hentede Arbejdsmanden Dunken igen, der var da kommet 18 Pund Fernis paa den, den bragte han hjem til Pakhusforvalterens Bolig, og den grønlandske Handel debiteredes i Kontrabogen mellem Leverandøren og Handelen for de 18 Pund Fernis. Nu er det oplyst ved Erklæring fra Leverandøren, at det er en Fejltagelse. Fernis'en var betalt kontant af Pakhusforvalteren, men Leverandøren havde taget fejl og debiteret Handelen for de 18 Pund. Det maa man naturligvis tro, naar det siges; men Forholdet mellem Leverandører og Funktionærer ude paa den grønlandske Handels Plads synes alligevel at være saa venskabeligt og intimt, at det dog maa siges at være en meget kedelig Fejltagelse, der her har fundet Sted.

Der er endnu enkelte Ting, som siges at være bragte ud, saaledes noget Puddersukker og nogen Eddike, og en Trafik er bleven paataalt, den nemlig, at en Funktionær, naar han kom ud til Handelens Plads, havde en Citytaske med, og den kom med ham op paa Lagerloftet, og den gik med ham ned; men hvad der var i den, naar han gik fra den grønlandske Handels Plads om Aftenen, er der ikke oplyst noget om. Men det er i hvert Fald blevet bestemt, at han maa ikke have den